

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 4 listopada 2020 r.

DIH-2.709.50.2020.PŁ

DECYZJA DIH-2 Nr 168/2020

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j.t. Dz. U. z 2020 r. poz. 256, z późn. zm.), art. 35 a pkt 9 lit. b, art. 35 c ust. 5 pkt 1, ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j. t. Dz. U. z 2019 r. poz. 660, z późn. zm.), w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j. t. Dz. U. z 2020 r. poz. 1706),

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z dnia 22 lipca 2020 r., złożonego przez Pełnomocnika przedsiębiorcy Pana [...] prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą [...] PHU ERGE, ul. [...], 81-105 Gdynia (zwanego dalej: Przedsiębiorcą lub Stroną) od decyzji Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 9 lipca 2020 r. nr NR.D.23.2020.JK wymierzającej ww. przedsiębiorcy administracyjną karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych zero groszy), w oparciu o art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, z uwagi na to, że wystawił świadectwo jakości dla wprowadzanego do obrotu paliwa stałego, w którym wartość parametru była niezgodna ze stanem faktycznym,

postanawia

utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Przy piśmie z dnia 30 lipca 2020 r. Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odwołanie Przedsiębiorcy wraz z aktami sprawy sygnatura NR.8361.109.2020.JK.IG oraz NR.8361.217.2019.MB.IG.

Inspektorzy reprezentujący Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w dniu 10 marca 2020 r. działając na podstawie i w zakresie upoważnienia NR.057.109.2020.JG przeprowadzili kontrolę, której zakres przedmiotowy obejmował kontrolę jakości paliw stałych. Czynności kontrolne przeprowadzono w należącym do Przedsiębiorcy składzie opału znajdującym się w dodatkowym miejscu wykonywania działalności gospodarczej figurującym we wpisie Przedsiębiorcy do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej. Kontrolę przeprowadzono w obecności osoby upoważnionej do reprezentowania Przedsiębiorcy w czasie kontroli. Inspektorzy reprezentujący Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej przystąpili do czynności po okazaniu legitymacji służbowych oraz upoważnienia do przeprowadzenia

kontroli wraz z pouczeniem o prawach i obowiązkach kontrolowanego przedsiębiorcy. W toku kontroli przeprowadzonej w dniu 10 marca 2020 r. wskazani w upoważnieniu do przeprowadzenia kontroli NR.057.109.2020.JG pracownicy akredytowanego niezależnego laboratorium Polcarg International Sp. z o.o. w obecności inspektorów reprezentujących Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej oraz osoby upoważnionej do reprezentowania Przedsiębiorcy w czasie kontroli, pobrali do badań z partii o masie 10 ton składowanej na zwale, próbki węgla kamiennego w sortymencie ekogroszek. Powyższa czynność została udokumentowana protokołem pobrania próbek paliwa stałego nr 000073 z dnia 10 marca 2020 r. Następnie w tym samym dniu inspektorzy reprezentujący Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, przekazali próbkę paliwa stałego przeznaczoną do badań nr 0198/20/3784 o masie 32,45 kg i próbkę kontrolną paliwa stałego nr 4570/20/3784 o masie 34,85 kg do niezależnego akredytowanego laboratorium Polcarg International Sp. z o. o. w Szczecinie, według protokołu przyjęcia próbek do badania nr 98/9/2020. Wraz z próbkami węgla kamiennego w sortymencie ekogroszek przekazano kopię świadectwa jakości paliwa stałego nr 20/02/20 z dnia 27 lutego 2020 r. wystawionego przez kontrolowanego Przedsiębiorcę. Ponadto osoba upoważniona do reprezentowania Przedsiębiorcy w trakcie kontroli oświadczyła, że firma nie prowadzi obrotu z podmiotami, które nabywają paliwa stałe w innym celu niż określony w art. 1 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Zobowiązała się także do przekazania dokumentów zakupu pobranego do badań paliwa stałego. Protokół kontroli zawierający m.in. powyższe ustalenia został sporządzony w kontrolowanej placówce w dniu 10 marca 2020 r. Strona pouczona o treści art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j. t. Dz. U. z 2020 r. poz. 1706), zwanej dalej: ustawą o Inspekcji Handlowej, podpisała protokół bez uwag. Przedsiębiorca nie skorzystał z przysługującego mu uprawnienia do wniesienia uwag na piśmie w terminie 7 dni od daty przedstawienia protokołu do podpisu. W dniu 12 marca 2020 r. za pośrednictwem wiadomości e-mail do organu kontrolnego wpłynęły kopie dokumentów dotyczących węgla kamiennego w sortymencie groszek II w postaci Faktury VAT FK/2020/01/0046/BUF oraz świadectwo jakości paliw stałych nr FK/2020/01/0046/BUF/1 wystawionych przez Panmar Czekańska Szmyd Spółka Jawna.

Badanie przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium Polcarg International Sp. z o.o. w Szczecinie, udokumentowane sprawozdaniem z badań nr FM/98/9/2020 z 16 marca 2020 r., wykazało, że oferowany w dniu kontroli tj. 10 marca 2020 r. węgiel kamienny w sortymencie ekogroszek, nr próbki 0198/20/3784 spełniał wymagania jakościowe określone w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890), zwanego dalej: „rozporządzeniem”. Natomiast, po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień, o których mowa w § 2 rozporządzenia badany węgiel kamienny w sortymencie ekogroszek nie spełniał wymagań jakościowych określonych przez Stronę w świadectwie jakości paliw stałych nr 20/02/20 z dnia 27 lutego 2020 r. z uwagi na zawyżoną zdolność spiekania, która wynosiła 21 RI przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących max. 8 RI.

Ponieważ badanie próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań wykazało niezgodność z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości wystawionym przez Przedsiębiorcę, badanie próbki kontrolnej paliwa stałego nr 4570/20/3784 przeprowadzono z urzędu zgodnie z art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Badanie próbki kontrolnej paliwa stałego udokumentowane sprawozdaniem z badań FM/98/9A/2020 z 27 kwietnia 2020 r., po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień, o których mowa w § 2 rozporządzenia potwierdziło niespełnienie wymagań jakościowych wskazanych

w świadectwie jakości nr 20/02/20 w zakresie zdolności spiekania, która wynosiła 20 RI przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących max. 8 RI.

Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej za pismem z dnia 6 maja 2020 r. przesłał Przedsiębiorcy sprawozdania z badań węgla kamiennego w sortymencie ekogroszek pobranego do badań w trakcie kontroli przeprowadzonej w dniu 10 marca 2020 r. nr FM/98/9/2020 z 16 marca 2020 r. oraz nr FM/98/9A/2020 z 27 kwietnia 2020 r.

Mając powyższe na uwadze pismem (sygnatura NR.8361.109.3.2020.JK.IG(IG)) z dnia 8 czerwca 2020 r. Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zawiadomił Przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 35d ust. 1 pkt. 1, w związku z art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz poinformował, że na podstawie art. 10 § 1 Kpa ma prawo do czynnego udziału w każdym stadium postępowania w szczególności do wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także do składania wniosków dowodowych. Ponadto w piśmie (sygnatura NR.8361.109.4.2020.JK.IG(IG)) Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wniósł o przekazanie informacji o wielkości obrotów dotyczących paliw stałych lub wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku poprzedzającym rok kontroli.

Strona w piśmie z dnia 10 czerwca 2020 r. wyjaśniła, że osoba zastępująca ją w dniu kontroli omyłkowo poinformowała inspektorów, że groszek II z kopalni Wesoła jest ekogroszkiem, którego hałda znajdowała się obok gdyż są bardzo podobne. Dlatego zamiast świadectwa jakości groszku przekazała świadectwo ekogroszku. Przedsiębiorca poinformował, że świadectwo jakości nr 20/02/20 z dnia 27 lutego 2020 r. nie dotyczy groszku z kopalni Wesoła tylko ekogroszku w ilości 28,5 tony sprzedanego bezpośrednio od dostawcy dla pośredniczącego podmiotu węglowego. W związku z powyższym Strona wniosła o umorzenie postępowania, gdyż zaistniała pomyłka wynikała z braku doświadczenia osoby zastępującej go w dniu kontroli. W załączeniu Przedsiębiorca przekazał świadectwa jakości o nr 11/02/20 i 8/02/20 dla paliwa stałego „groszek” oraz świadectwo jakości bez numeru dla paliwa stałego „ekogroszek”. Ponadto Strona poinformowała, że nie jest w stanie przekazać informacji o wielkości obrotów dotyczących paliw stałych z uwagi na kontrolę z Urzędu Skarbowego dotyczącą akcyzy w związku z czym wszystkie dokumenty z roku 2019 znajdują się w tej instytucji.

Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w dniu 9 lipca 2020 r., wydał decyzję nr NR.D.23.2020.JK nakładającą na Stronę administracyjną karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł, w oparciu o art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, z uwagi na wystawienie świadectwa jakości paliw stałych, w którym wartość parametru paliwa stałego była niezgodna ze stanem faktycznym. Decyzja została doręczona w dniu 13 lipca 2020 r.

Pełnomocnik Przedsiębiorcy pismem nadanym w placówce Poczty Polskiej w dniu 22 lipca 2020 r. odwołał się od decyzji Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 9 lipca 2020 r. nr NR.D.23.2020.JK i wniósł o jej uchylenie w całości i umorzenie postępowania w pierwszej instancji w całości. W przypadku gdyby organ odwoławczy nie podzielił argumentacji zawartej w odwołaniu Pełnomocnik wniósł o uchylenie organu I instancji w całości i na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 kpa odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej. Zaskarżonej decyzji Strona zarzuciła:

1. Błąd w ustaleniach faktycznych poprzez przyjęcie, iż świadectwo jakości nr 20/02/20 dotyczy pobranych próbek paliw stałych objętych protokołem pobrania nr 000073.

2. Naruszenie przepisów postępowania, tj.:
 - a) art. 7 w zw. z art. 77 § 1 w zw. z art. 80 kpa poprzez brak wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego, a w konsekwencji brak dostatecznego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy,
 - b) art. 8 § 1 kpa poprzez poprzestanie na własnej interpretacji okoliczności sprawy pozostającej w sprzeczności z rzeczywistym stanem faktycznym,
 - c) art. 11 kpa poprzez brak wyjaśnienia Stronie w sposób przejrzysty, zgodny z zasadami logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego podstaw wydania decyzji tej treści,
 - d) art. 189f § 1 pkt 1 kpa poprzez nieuznanie, iż waga ewentualnego naruszenia prawa jest znikoma, Strona zaprzestała naruszania prawa i w związku z tym nieodstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej.
3. Naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 6c w zw. z art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j.t. Dz. U. z 2019 r. poz. 660, z późn. zm.), poprzez uznanie, iż parametry paliwa stałego wskazane w świadectwie jakości są niezgodne ze stanem faktycznym.

Pismem z dnia 12 sierpnia 2020 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 Kpa, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Pismo zostało doręczone w dniu 17 sierpnia 2020 r. i pozostało bez odpowiedzi.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w dniu 2 października 2020 r. postanowił o zmianie terminu rozpatrzenia i wskazał, że nastąpi ono do dnia 4 listopada 2020 r. Pismo zostało doręczone w dniu 12 października 2020 r.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j. t. Dz. U. z 2019 r. poz. 660, z późn. zm.), dalej zwanej: ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego dla gospodarstw domowych oraz do spalania w instalacjach o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy, zwany „świadectwem jakości”. Za paliwa stałe w myśl art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a, b ustawy o systemie monitorowania

i kontrolowania jakości paliw uznaje się m.in.: węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego oraz produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania. Zakres przedmiotowy świadectwa jakości zdefiniowany jest w art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Zgodnie z art. 6d pkt 6 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw przedsiębiorca w świadectwie jakości wskazuje wartości parametrów paliwa stałego, dla którego zostało ono wystawione, które określono w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych.

Z powołanych wyżej przepisów, wynika iż przedsiębiorcy są obowiązani do wystawiania dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach szczególnych, zwanego świadectwem jakości – wprowadzając je do obrotu. Wystawienie świadectwa jakości, w którym wartości parametrów jakościowych są niezgodne ze stanem faktycznym na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw podlega karze pieniężnej.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż organ odwoławczy opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Dowodami w sprawie są protokół kontroli z dnia 10 marca 2020 r. nr NR.8361.109.2020.JK.IG wraz z załącznikami, dokumenty zgromadzone w aktach kontroli oraz aktach postępowania administracyjnego w tej sprawie. Z treści protokołu kontroli jednoznacznie wynika, że Strona w momencie rozpoczęcia kontroli w składzie opału znajdującym się w dodatkowym miejscu wykonywania działalności gospodarczej figurującym we wpisie do CEIDG wprowadzała do obrotu paliwa stałe w postaci dwóch sortymentów węgla kamiennego oznaczonych jako „orzech” i „ekogroszek”. W toku kontroli z partii paliwa stałego o masie 10 ton oznaczonego jako węgiel kamienny „ekogroszek” pobrano próbkę paliwa stałego przeznaczoną do badań nr 0198/20/3784 oraz próbkę kontrolną paliwa stałego nr 4570/20/3784. Czynność tą udokumentowano w protokole pobrania próbek paliwa stałego nr 000073, który stanowi załącznik do protokołu kontroli. Nie ulega wątpliwości, że osoba upoważniona do reprezentowania Przedsiębiorcy w trakcie kontroli, dla pobranego do badań węgla kamiennego przedłożyła świadectwo jakości nr 20/02/20 wystawione dla ostatniej transakcji sprzedaży w dniu 27 lutego 2020 r. Z treści ww. dokumentu wynika, że był on wystawiony dla węgla kamiennego w sortymencie ekogroszek. Niewątpliwy jest fakt, że badanie przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium Polcargos International Sp. z o.o. udokumentowane sprawozdaniem z badań nr FM/98/9/2020 z 16 marca 2020 r., wykazało m.in., że oferowany w dniu kontroli tj. 10 marca 2020 r. węgiel kamienny oznaczony jako „ekogroszek”, nr próbki 0198/20/3784 nie spełniał wymagań jakościowych wskazanych przez Przedsiębiorcę w świadectwie jakości nr 20/02/20 w zakresie parametru zdolność spiekania, która wynosiła 21 RI przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących max. 8 RI. Fakt ten potwierdziły również przeprowadzone z urzędu badania próbki kontrolnej paliwa stałego nr 4570/20/3784 udokumentowane sprawozdaniem z badań FM/98/9A/2020 z 27 kwietnia 2020 r., które wykazały, że wartość parametru zdolność spiekania wynosiła 20 RI przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących max. 8 RI. Nie ulega wątpliwości, że oceny spełniania przez badane paliwo stałe wymagań jakościowych wskazanych przez Przedsiębiorcę w świadectwie jakości dokonano z uwzględnieniem dopuszczalnych odchyień, o których mowa w § 2 rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890).

Przeprowadzając ponownie postępowanie Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że organ I instancji słusznie i zgodnie z prawem uznał, iż Strona wystawiła świadectwo jakości, w którym wartości parametrów jakościowych są niezgodne ze stanem faktycznym w zakresie zdolności spiekania.

Zważywszy na treść art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, że podmiot wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów są niezgodne ze stanem faktycznym podlega karze pieniężnej, Organ odwoławczy po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że słusznie i zgodnie z prawem Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wydał decyzję o nałożeniu na Stronę administracyjnej kary pieniężnej, bowiem ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, niewątpliwie wynika, że wystawiła ona świadectwo jakości, w którym wartości parametrów jakościowych były niezgodne ze stanem faktycznym. Wymierzając administracyjną karę pieniężną organ pierwszej instancji uwzględnił przesłanki wynikające z przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Przepis art. 35c ust. 5 ww. ustawy stanowi, że wysokość kary pieniężnej wymierzanej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 9 i 10, wynosi:

- 1) od 10.000,00 zł do 25.000,00 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200.000,00 zł,
- 2) od 25.000,00 zł do 100.000,00 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego przekracza kwotę 200.000,00 zł.

W związku z powyższym Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej słusznie i zgodnie z prawem ustalił, że w tej sprawie wysokość kary pieniężnej winna zawierać się w przedziale wskazanym w art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw tj. od 10.000,00 zł do 25.000,00 zł, bowiem wartość partii paliwa stałego, z której pobrano próbki do badań nie przekraczała kwoty 200.000,00 zł.

Zgodnie z art. 35d ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, ustalając wysokość kary pieniężnej, uwzględnia dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok kontroli.

Przeprowadzając ponownie postępowanie Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił, że Przedsiębiorca pomimo wezwania nie udzielił informacji o wielkości obrotu ani o wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku 2019 poprzedzającym rok kontroli. Organ odwoławczy stwierdził, że organ I instancji ustalając wysokość kary pieniężnej uwzględnił dotychczasową działalność Strony, tj. fakt, że nie była uprzednio karana za naruszenie przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. W związku z powyższym słuszne było wymierzenie Przedsiębiorcy kary pieniężnej w najniższej przewidzianej w art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wysokości 10.000,00 zł.

Odnosząc się do odwołania z dnia 22 lipca 2020 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów postanowił, łącznie rozpatrzyć zarzuty wymienione w:

1. Błąd w ustaleniach faktycznych poprzez przyjęcie, iż świadectwo jakości nr 20/02/20 dotyczy pobranych próbek paliw stałych objętych protokołem pobrania nr 000073.
2. Naruszenie przepisów postępowania, tj.:
 - a) art. 7 w zw. z art. 77 § 1 w zw. z art. 80 kpa poprzez brak wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego, a w konsekwencji brak dostatecznego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy,

- b) art. 8 § 1 kpa poprzez poprzestanie na własnej interpretacji okoliczności sprawy pozostającej w sprzeczności z rzeczywistym stanem faktycznym,
- c) art. 11 kpa poprzez brak wyjaśnienia Stronie w sposób przejrzysty, zgodny z zasadami logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego podstaw wydania decyzji tej treści.

Organ odwoławczy wyjaśnia, że wyrażona w art. 7 kpa zasada postępowania administracyjnego odnosi się w równym stopniu do zakresu i wnikliwości postępowania wyjaśniającego i dowodowego, jak i do stosowania norm prawa materialnego, to jest do całokształtu przepisów prawnych służących załatwieniu sprawy. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, pozwalał na pełną i dogłębną analizę sprawy. Z kolei, wyrażony w treści art. 77 § 1 kpa obowiązek zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego przez organ administracji publicznej należy rozumieć w ten sposób, że organ albo czyni to z własnej inicjatywy, jeżeli uważa za konieczne do prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy, albo gromadzi w aktach sprawy dowody wskazane lub dostarczone przez strony, jeżeli mają one znaczenie dla sprawy, co podlega ocenie organu. Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, zgodnie z art. 77 § 1 kpa, oparł się na ustaleniach kontroli oraz na dowodach zebranych w trakcie postępowania administracyjnego. Dowodem w sprawie jest protokół kontroli z dnia 10 marca 2020 r. (Nr akt kontroli NR.8361.109.2020.JK.IG; Nr UOKiK: 0154/W/PM/20). Z treści tego dokumentu wynika, że w kontrolowanej placówce, w momencie wszczęcia kontroli Przedsiębiorca oferował do sprzedaży węgiel kamienny w dwóch sortymentach oznaczonych jako „ekogroszek” i „orzech”. W toku czynności kontrolnych z partii węgla kamiennego oznaczonego jako „ekogroszek” zostały pobrane do badań próbki paliwa stałego, co znajduje potwierdzenie w treści protokołu pobrania próbek paliwa stałego nr 000073 z dnia 10 marca 2020 r. Z treści protokołu wynika również, że w toku kontroli osoba upoważniona do reprezentowania Przedsiębiorcy w trakcie kontroli przekazała inspektorom Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Gdańsku potwierdzoną za zgodność z oryginałem kopię ostatnio wystawionego tj. w dniu 27 lutego 2020 r. świadectwa jakości o numerze 20/02/20 dotyczącego pobranego do badań paliwa stałego.

Dowodem w sprawie są sprawozdania z badań przeprowadzonych przez niezależne akredytowane laboratorium Polcargo International Sp. z o.o. o numerach FM/98/9/2020 z 16 marca 2020 r. i FM/98/9A/2020 z 27 kwietnia 2020 r. Z treści tych dokumentów wynika, że wartość parametru zdolność spiekania wskazana w treści świadectwa jakości nr 20/02/20 jako max. 8 RI była niezgodna z wynikami przeprowadzonych badań, które w przypadku próbki przeznaczonej do badań nr 0198/20/3784 wykazały, że zdolność spiekania wynosi 21 RI (sprawozdanie FM/98/9/2020), a w przypadku próbki kontrolnej nr 4570/20/3784 zdolność spiekania wynosiła 20 RI (sprawozdanie FM/98/9A/2020).

Realizacja zasady wyrażonej w art. 8 kpa wymaga prowadzenia postępowania w taki sposób, aby pogłębić zaufanie obywateli do organów Państwa oraz świadomość i kulturę prawną obywateli. W celu realizacji tej zasady konieczne jest przede wszystkim ściśle przestrzeganie prawa, zwłaszcza w zakresie dokładnego wyjaśnienia okoliczności sprawy, konkretnego ustosunkowania się do żądań i twierdzeń stron oraz uwzględnienia w decyzji zarówno interesu społecznego, jak i słusznego interesu obywateli, przy założeniu, że wszyscy obywatele są równi wobec prawa. Z akt sprawy wynika, że Strona wprowadzając do obrotu paliwa stałe przeznaczone do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1MW wystawiała świadectwa jakości paliw stałych. Niewątpliwym jest również, że Strona wystawiła świadectwo jakości nr 20/02/20, w którym wartość parametru zdolność spiekania była niezgodna ze stanem faktycznym potwierdzonym

przeprowadzonymi badaniami laboratoryjnymi. Ustalony w sprawie stan faktyczny spełniał dyspozycję art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, że karze pieniężnej podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wbrew obowiązkowi wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne ze stanem faktycznym. W oparciu o ustalony stan faktyczny Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wszczął z urzędu postępowanie administracyjne. W piśmie z dnia 8 czerwca 2020 r. syg. NR.8361.109.3.2020.JK.IG(IG) organ I instancji poinformował Stronę o ustaleniach faktycznych oraz wskazał podstawę prawną podjętego postępowania. Ponadto w treści ww. pisma Przedsiębiorca został pouczone o uprawnieniach służących stronie postępowania wynikających m.in. z art. 10 § 1 kpa. W tym samym dniu w piśmie o syg. NR.8361.109.4.2020.JK.IG(IG) organ I instancji wystosował do Strony wnioski o przekazanie informacji o wielkości obrotów dotyczących paliw stałych lub wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli. Ponadto organ I instancji wniósł o przekazanie informacji o działaniach podjętych przez Stronę w celu zmiany wskazania wartości parametrów paliw stałych w świadectwach jakości oraz informacji dotyczących prowadzenia sprzedaży paliw stałych zgodnie z nazwą sortymentów wskazaną w dokumentach zakupu i dołączonych do nich świadectwach jakości wraz z dowodami potwierdzającymi zakres podjętych działań. W powyższym piśmie organ wskazał podstawę prawną zgłoszonych wniosków.

Zgodnie z art. 11 kpa organy administracji publicznej powinny wyjaśniać stronom zasadność przesłanek, którymi kierują się przy załatwieniu sprawy, aby w ten sposób w miarę możliwości doprowadzić do wykonania przez strony decyzji bez potrzeby stosowania środków przymusu. Rozpatrując odwołanie Strony Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji organ I instancji wskazał podstawy faktyczne i prawne wydanego rozstrzygnięcia. Ponadto w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji ustosunkował się do wniosku Strony o umorzenie postępowania. Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wyjaśnił powody, dla których nie uwzględnił argumentacji Przedsiębiorcy, że w tej sprawie zaistniała pomyłka wynikająca z braku doświadczenia osoby upoważnionej do reprezentowania go w trakcie kontroli. Organ I instancji na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wskazał, że w momencie wszczęcia kontroli na terenie kontrolowanej placówki oferowane do sprzedaży były dwa sortymenty węgla oznaczone jako „ekogroszek” i „orzec”. W związku z powyższym wskazywana przez Stronę okoliczność pomylenia hałdy „ekogroszku” ze znajdującą się obok hałdą „groszku” nie miała miejsca. Organ I instancji nie uznał także argumentu o braku doświadczenia osoby uprawnionej do reprezentowania Przedsiębiorcy. Bowiem z akt kontroli przeprowadzonej w przedsiębiorstwie Strony w roku 2019 wynika, że ta sama osoba była uprawniona do jej reprezentowania w trakcie kontroli. Zdaniem organu I instancji fakt, że Przedsiębiorca upoważnił do reprezentowania w trakcie kontroli tę samą osobę w roku 2019 i 2020 świadczy o tym, że ma pełne zaufanie do profesjonalizmu pracy tej osoby.

Zgodnie z art. 80 Kpa organ administracji publicznej ocenia na podstawie całokształtu materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona. Po ponownym przeprowadzeniu postępowania organ odwoławczy stwierdził, że Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej słusznie i zgodnie z prawem ustalił, że Strona wbrew obowiązkowi wystawiła świadectwo jakości paliw stałych, w którym wskazała wartości parametrów jakościowych niezgodne ze stanem faktycznym. Zgłaszane przez Stronę okoliczności zostały ocenione zgodnie z zasadami logiki i doświadczenia życiowego. Zdaniem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozstrzygnięcie organu I instancji zostało wydane na podstawie całokształtu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. W świetle powyższego zarzut błędnych ustaleń faktycznych i naruszenia

wskazanych w nim przepisów postępowania administracyjnego jest bezpodstawny i nie zasługuje na uwzględnienie.

Odnosząc się do zgłoszonego w odwołaniu wniosku o odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 kpa. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wskazuje, iż z treści przepisu art. 35a pkt 9 lit. b, ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, wynika, że organ działa w ramach decyzji związanej, bowiem stanowi on, że karze pieniężnej podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wbrew obowiązkowi wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne ze stanem faktycznym. W związku z powyższym w kwestii możliwości odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej w tej sprawie znajduje zastosowanie reguła kolizyjna, ustanowiona w art. 189a § 2 pkt 1 Kpa, zgodnie z którą w przypadku uregulowania w przepisach odrębnych przesłanek wymiaru administracyjnej kary pieniężnej, przepisów Działu IVa Administracyjne kary pieniężne Kodeksu postępowania administracyjnego w tym zakresie nie stosuje się. Dyrektywy wymiaru kar administracyjnych przewidziane w Kodeksie postępowania administracyjnego nie znajdują zastosowania w przypadku kar nakładanych decyzjami związanymi, czyli takimi, w stosunku do których ustawodawca nakazuje stosować pewien jednoznaczny mechanizm – sankcji pieniężnej (por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 11 lipca 2018 r., sygn. akt VIII SA/Wa 2015/18).

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie Strony przeanalizował zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pod kątem możliwości zastosowania art. 189f § 1 pkt 1 kpa. Przepis ten wskazuje wprost, jakie przesłanki muszą zostać łącznie spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Są to:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a
- 2) strona zaprzestała naruszania prawa.

Organ odwoławczy stwierdził, że zamierzonym efektem wprowadzenia obowiązku wystawiania świadectw jakości ma być uporządkowanie rynku paliw stałych i umożliwienie konsumentom zakupu paliw stałych spełniających wymagania jakościowe dla paliw przeznaczonych do sektora komunalno-bytowego oraz umożliwienie kupującemu uzyskania rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat nabywanego produktu. Jak wynika z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie parametr „zdolność spiekania” podany w wystawionym przez Stronę i zakwestionowanym świadectwie jakości jest niezgodny ze stanem faktycznym stwierdzonym w wyniku przeprowadzonych badań laboratoryjnych. Powyższe wypełnia dyspozycję przepisu art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, że karze pieniężnej podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwa stałe, który wbrew obowiązkowi wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów jakościowych są niezgodne ze stanem faktycznym. Z powyższych względów w sytuacji, gdy wymagane prawem świadectwa jakości paliw stałych nie były zgodne ze stanem faktycznym, nie można mówić o znikomej wadze naruszenia. Zatem słusznie i zgodnie ze stanem faktycznym Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej stwierdził, że na gruncie tej sprawy oznacza to, że nie spełniła się przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa. Z materiału dowodowego wynika, że organ I instancji wezwał Stronę do przedstawienia informacji o działaniach podjętych w celu zmiany wskazania wartości parametrów paliw stałych w świadectwach jakości oraz informacji dotyczących prowadzenia sprzedaży paliw stałych zgodnie z nazwą sortymentów wskazaną w dokumentach zakupu i dołączonych do nich świadectwach jakości wraz z dowodami potwierdzającymi zakres podjętych działań. Ponieważ Strona nie przedstawiła żądanej informacji, słuszne i zgodne z prawem było ustalenie organu I instancji, że Strona nie

zaprzestała naruszania prawa. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyjaśnia, że przesłanki wskazane w art. 189f § 1 pkt 1 powinny być spełnione łącznie, a jak wykazano powyżej, w tej sprawie nie spełniła się żadna z nich.

Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w treści zaskarżonej decyzji wykazał, że na Stronę za to samo zachowanie tj. wystawienie wymaganych prawem świadectw jakości paliwa stałego, w których wartości parametrów jakościowych były niezgodne ze stanem faktycznym nie została uprzednio nałożona przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocną decyzją administracyjną kara pieniężna lub, że została ona prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie Strony stwierdził, że organ I instancji słusznie i zgodnie z prawem ustalił, że w tej sprawie nie spełniły się przesłanki uzasadniające zastosowanie art. 189f ust. 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j. t. Dz. U. z 2020 r. poz. 256, z późn. zm.), czyli odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i zastosowania pouczenia.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia przepisów prawa materialnego, tj. art. 6c w zw. z art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j.t. Dz. U. z 2019 r. poz. 660, z późn. zm.), poprzez uznanie, iż parametry paliwa stałego wskazane w świadectwie jakości są niezgodne ze stanem faktycznym, organ odwoławczy stwierdził, że jest bezpodstawny i nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należy zauważyć, iż art. 6c ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw stanowi, że Przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2, zwany dalej „świadectwem jakości”. Zgodnie z ust. 2 kopia świadectwa jakości poświadczona za zgodność z oryginałem przez przedsiębiorcę wprowadzającego do obrotu paliwo stałe jest przekazywana każdemu podmiotowi, który nabywa paliwo stałe. W myśl ust. 3 świadectwo jakości jest przechowywane przez przedsiębiorcę, o którym mowa w ust. 1, przez okres 2 lat, licząc od dnia jego wystawienia. Z ustaleń faktycznych wynika, że Strona jest przedsiębiorcą wprowadzającym do obrotu paliwa stałe, o których mowa w przywołanym powyżej art. 6c ust. 1. Należy również zauważyć, iż zakres przedmiotowy świadectwa jakości zdefiniowany jest w art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Zgodnie z art. 6d pkt 6 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw przedsiębiorca w świadectwie jakości wskazuje wartości parametrów paliwa stałego, dla którego zostało ono wystawione, określonych dla tego rodzaju paliwa w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych. Nie ulega wątpliwości, że Strona dla pobranego do badań węgla kamiennego oznaczonego jako „ekogroszek” wystawiła świadectwo jakości nr 20/02/20, w którym wartość parametru zdolność spiekania była niezgodna ze stanem faktycznym, co wykazały przeprowadzone badania laboratoryjne udokumentowane sprawozdaniami o numerach FM/98/9/2020 z 16 marca 2020 r. i FM/98/9A/2020 z 27 kwietnia 2020 r. Z treści tych dokumentów wynika, że wartość parametru zdolność spiekania wskazana w treści świadectwa jakości nr 20/02/20 jako max. 8 RI była niezgodna z wynikami przeprowadzonych badań, które w przypadku próbki przeznaczonej do badań nr 0198/20/3784 wykazały, że zdolność spiekania wynosi 21 RI (sprawozdanie FM/98/9/2020), a w przypadku próbki kontrolnej nr 4570/20/3784 zdolność spiekania wynosiła 20 RI (sprawozdanie FM/98/9A/2020). Z materiału dowodowego sprawy wynika

w sposób nie budzący wątpliwości, że Strona wystawiła świadectwo jakości, w którym wartości parametrów jakościowych były niezgodne ze stanem faktycznym. Stwierdzony w tej sprawie stan faktyczny spełniał dyspozycję art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Przepis ten stanowi, że karze pieniężnej podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wbrew obowiązkowi wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów jakościowych są niezgodne ze stanem faktycznym. W związku z powyższym organ odwoławczy uznał, że decyzja Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 9 lipca 2020 r. nr NR.D.23.2020.JK jest słuszna i zgodna z prawem.

W świetle powyższego zgłoszony w odwołaniu wniosek o uchylenie decyzji organu I instancji w całości i na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 kpa odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej jest bezpodstawny i nie zasługuje na uwzględnienie.

Wymierzoną karę pieniężną należy wpłacić na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Gdańsku nr NBP/o Gdańsk Nr 03 1010 1140 0069 6922 3100 0000 w terminie 14 dni od dnia, doręczenia niniejszej decyzji.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo – administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r., poz. 256, z późn. zm.).

5. Zgodnie z art. 189k § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j. t. Dz. U. z 2020 r. poz. 256, z późn. zm.), na wniosek strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem publicznym lub ważnym interesem strony, organ administracji publicznej, który nałożył administracyjną karę pieniężną, może udzielić ulg w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej przez:
- 1) odroczenie terminu wykonania administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
 - 2) odroczenie terminu wykonania zaległej administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
 - 3) umorzenie administracyjnej kary pieniężnej w całości lub części;
 - 4) umorzenie odsetek za zwłokę w całości lub części.

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221 poz. 2193, z późn. zm.).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

- 1) Adwokat [...].
- 2) Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej.
- 3) aa.